

Aan
het Hof van Justitie
van Suriname

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

SHARMILA GEETA RATNA MANSARAM, wonende aan de Commissaris Weytingweg 714 te Paramaribo, gevestigd te Paramaribo en kantoorhoudende aldaar aan de Henck Arronstraat no. 14, ten deze domicilie kiezende te Paramaribo aan de Mr. F.H.R. Lim A Postraat no. 14, bij het Advocatenkantoor Lim A Po, van wie Mr. F. Kruisland als haar gemachtigde optreedt, met de macht van substitutie.

1. Verzoeker wenst de navolgende vordering in te stellen tegen **de STAAT SURINAME**, zetelende te Paramaribo, in rechte en mitsdien ten deze ingevolge artikel 146 lid 2 van de Grondwet vertegenwoordigd wordende door de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie van Suriname, domicilie hebbende te zijnen Parkette aan de Henck Arronstraat no. 3 te Paramaribo, verweerder.
2. De onderhavige vordering richt zich tegen een besluit van de President van de Republiek Suriname, als bedoeld in artikel 3 lid 1 sub a en lid 2 van de Personeelswet.
3. Verzoekster is ambtenaar als bedoeld in artikel 1 lid 1 van de Personeelswet, waarvan blijkt uit de Resolutie van de President van de Republiek Suriname d.d. 11 augustus 2010, waarvan hierbij een kopie wordt overgelegd (**Productie 1**), met verzoek de inhoud daarvan als hier geïnsereerd te beschouwen.
4. Bij Besluit (Resolutie) van de President van de Republiek Suriname d.d. 29 november 2010, is aan verzoekster als ambtenaar ontslag verleend (uit staatsdienst).
Voormeld Besluit (Resolutie) is bij exploit van de deurwaarder bij het Hof van Justitie van Suriname, *Louise Tran van Can-Doesburg*, d.d. 3 december 2010 no. I-809 aan verzoekster betekend.
Verzoekster legt voormeld Besluit (Resolutie) en voormeld exploit hierbij over (**Producties 2 en 3**), met verzoek de inhoud daarvan als hier geïnsereerd te beschouwen.
5. Verzoekster stelt met klem dat het aan haar verleende ontslag als sub 4 vermeld, in strijd is met de wet en wel onderscheidene wettelijke voorschriften en/of wegens kennelijk ander gebruik van de bevoegdheid tot ontslagverlening en/of een daad van willekeur is, in die zin dat bij een deugdelijke zuivere afweging van de betrokken belangen, onder meer in het kader van de zuiverheid van oogmerk de President van de Republiek Suriname nimmer tot een dergelijke ontslagverlening had kunnen en mogen komen en/of strijdig is met in het algemeen bewust zijn levende beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer deze, dat er gronden voor het besluit feitelijk juist behoren te zijn en in elk geval niet onzuiver behoren te worden weergegeven, althans uit hun (totale) context behoren te worden gehaald.
6. Ter staving van het sub 5 gestelde voert verzoekster het navolgende aan.
7. In het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) wordt aangegeven dat aan verzoekster ontslag is verleend op grond van aan haar te wijten onmogelijkheid van samenwerking, nu die bewoordingen daarin worden gebezigd en uitdrukkelijk te dier zake wordt verwezen naar artikel 69 lid 2 sub b van de Personeelswet.

In het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) wordt echter **niet** aangegeven met wie de "onmogelijkheid van samenwerking" zou zijn ontstaan en zulks ook niet onomstotelijk kan worden afgeleid of geconcludeerd uit de daarvoor omschreven feiten en dat reeds levert het bewijs op van ondeugdelijke motivering van voormeld Besluit (Resolutie).

8. Als er echter, zoals wordt gesteld in het sub 4 vermelde Besluit er "onmogelijkheid van samenwerking" zou zijn ontstaan, welke aan verzoekster te wijten is, dan moet duidelijk een werkrelatie aanwezig zijn die samenwerking noodzakelijk maakt.

Nu heeft verzoekster geen enkele direkte of indirecte werkrelatie met de President van de Republiek Suriname gezien haar functie als onderdirecteur van het Departement van het Ministerie van Justitie en Politie, belast met de leiding van de Hoofdafdeling "Algemeen Beheer".

Ingevolge de beschikking van de Minister van Justitie en Politie d.d. 16 januari 1989 (S.B. 1989 no. 9), houden nu de taken en werkzaamheden van die Hoofdafdeling in het verzorgen van de Departementale personeelsaangelegenheden, het verzorgen van de Departementale financiële en comptabele aangelegenheden, het verzorgen van de Departementale communicatie, zowel intern als extern en het verzorgen van de Departementale gereedschappen voor het vervullen van die taken en werkzaamheden.

Daaruit blijkt dus dat verzoekster, zoals gesteld, geen enkele direkte of indirecte werkrelatie heeft met de President van de Republiek Suriname.

Met klem kan er dan ook geen "onmogelijkheid van samenwerking" zijn ontstaan.

Ingevolge voormelde Beschikking is er wel een werkrelatie met de Directeur van het Ministerie van Justitie en Politie en met de Minister van Justitie en Politie.

Ten aanzien van de Directeur van het Ministerie van Justitie en Politie wordt echter op geen enkele wijze melding gemaakt in het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie), dat met hem een "onmogelijkheid van samenwerking" zou zijn ontstaan.

Wat de Minister van Justitie en Politie betreft, zou mogelijk kunnen worden afgeleid uit hetgeen is gesteld in het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie), dat verzoekster gezegd zou hebben dat:

a. zij niet weet of de Minister van Justitie en Politie haar op het matje kan roepen, hetgeen zij **niet** heeft gezegd, waarover hieronder verder, maar als zij die bewoordingen gebruikt zou hebben -quod non- dan zou dat hoogstens kunnen duiden op een gebrek aan kennis van het ambtenarenrecht, maar zeker dan daardoor "**geen** onmogelijkheid van samenwerking" zou kunnen zijn ontstaan met de Minister van Justitie en Politie;

b. "dat zij bovendien er niet van gediend is dat de Minister haar op het matje roept", hetgeen zij **niet** gezegd heeft, waarover hieronder meer, maar ook al zou verzoekster dat hebben gezegd -quod non- dan nog is het een maatschappelijk en in het intermenselijk verkeer aanvaardbare uitspraak. Immers, geen enkel mens vindt het in overeenstemming met zijn waardigheid om negatief bejegend te worden.

Anders zou het zijn, indien die uitspraak ertoe zou hebben geleid dat verzoekster zich onbetamelijk tegenover de Minister van Justitie en Politie zou hebben gedragen, indien hij haar tot verantwoording zou hebben geroepen voor een door haar al dan niet begane ambtelijke misslag.

Zulks is evenwel nimmer geschied zijdens verzoekster.

Ook daaruit kan dan ook niet worden afgeleid dat er van "onmogelijkheid van samenwerking" zou zijn ontstaan met de Minister van Justitie en Politie, welke aan verzoekster te wijten is;

- c. omtrent het gestelde dat verzoekster zou hebben gezegd het "onethisch" te vinden dat de Minister van Justitie en Politie het verzoek heeft gedaan om haar handtekening onder de notulen te plaatsen, moet met klem worden aangegeven dat zulks feitelijk onjuist is, maar waaromtrent hieronder meer.

9. De rechtspositie van verzoekster wordt ten deze (mede)beheerst door de bepalingen van de Grondwet van de Republiek Suriname, de bepalingen van de International Covenant on Civil and Political Rights, waarbij Suriname partij is sinds 28 december 1976 (Verdragenblad van Republiek Suriname, jaargang 1981 no. 17), de bepalingen van de American Convention on Human Rights, waarbij Suriname partij is sinds 12 november 1987 (Verdragenblad van de Republiek Suriname, jaargang 2008 no. 5) en de bepalingen van de Personeelswet.

10. Ingevolge de artikelen 52 lid 2 en 53 lid 1 van de Grondwet, artikel 25 sub a van de International Covenant on Civil and Political Rights en artikel 23 lid 1 sub a van de American Convention on Human Rights, welke verdragsbepalingen zelfwerkend zijn in de zin van artikel 105 van de Grondwet, heeft verzoekster het recht om deel te nemen aan het politieke leven in Suriname en maatschappelijke debatten die uit dat politieke leven voortvloeien.

Dat heeft verzoekster ook gedaan en doet dat nog steeds, zoals onder meer blijkt uit de beschikking van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 24 augustus 2010, waarvan hierbij een kopie wordt overgelegd (**Productie 4**), met verzoek de inhoud daarvan als hier geïnsereerd te beschouwen.

De deelname aan het politieke leven als voormeld brengt uiteraard met zich mede, dat verzoekster haar meningen, oordelen, gevoelens, opvattingen en ideeën openlijk en in het openbaar uitdraagt en moet uitdragen om die ingang te doen vinden.

Daartoe heeft zij ook het recht ingevolge artikel 19 van de Grondwet, artikel 19 van de International Covenant on Civil and Political Rights en artikel 13 van de American Convention on Human Rights, behoudens indien verzoekster in dat kader in strijd met de wet zou handelen en dan specifiek in strijd met de rechten en reputatie van anderen en/of met de nationale veiligheid of de openbare orde of goede zeden.

Omtrent het laatste is echter door of vanwege verweerder in het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) niets gesteld.

11. Aan het sub 7 gestelde betreffende de rechten en bevoegdheden van verzoekster doet derhalve haar ambtelijke functie **niets** af.

12. In het kader en de context van het sub 8 en 9 gestelde moet het interview dat verzoekster op 25 oktober 2010 heeft gehad met een verslaggever van het radiostation "Radio 10" worden geplaatst, gezien en beoordeeld.

Verzoekster gaat ervan uit dat de grondslag van het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) is en mag daarvan ook uitgaan, aangezien weliswaar daarin ook gesproken wordt over uitspraken via het Radiostation ABC op 25 oktober 2010, maar geen enkele indicatie wordt gegeven welke die uitspraken dan wel zouden zijn geweest en in de aanzegging door de Minister van Justitie en Politie aan verzoekster zich te verweren d.d. 27 oktober 2010, waarvan hierbij een kopie wordt overgelegd (**Productie 5**), met verzoek de inhoud daarvan al hier geïnsereerd te beschouwen, wordt over dergelijke uitspraken tegenover Radio ABC met geen woord gerept.

Overigens ontkent en betwist verzoekster met klem, dat zij tegenover Radio ABC uitspraken zou hebben gedaan op 25 oktober 2010, die denigrerend zouden zijn geweest voor de President van de Republiek Suriname en/of de Minister van Justitie en Politie.

De conclusie is dan ook gerechtvaardigd, dat door of vanwege verweerder uitspraken tegenover Radio ABC erbij worden gehaald op een moment, dat protest

daartegen zijdens verzoekster niet meer mogelijk was en zij feitelijk ook daartoe niet in de gelegenheid is gesteld.

Zulks geeft aan dat bij verweerder, althans het ambtelijk bevoegd gezag ten aanzien van verzoekster elke zuiverheid van oogmerk en deugdelijke feitelijke motivering heeft ontbroken en nog ontbreekt met betrekking tot het aan verzoekster verleende onslag.

13. Wat de uitlatingen die verzoekster zou hebben gedaan tegenover het radiostation Radio 10 en in het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) zijn vermeld, heeft verzoekster in haar verweerschrift, gericht aan de Minister van Justitie en Politie d.d. 3 november 2010, welke tezamen met een schrijven terzake van haar advocaat en procesgemachtigde in deze van die datum aan de Minister is betekend bij exploit van de deurwaarder bij het Hof van Justitie van Suriname, Radjinderkoemar Bhoelan, no. 224 op diezelfde datum is betekend, van welk exploit hierbij een kopie wordt overgelegd (**Productie 6**), met verzoek de inhoud daarvan als hier geïnsereerd te beschouwen, deugdelijk en ten gronde weerlegd, dat zij voormelde uitlatingen zoals in voormeld Besluit (Resolutie) aangegeven heeft gedaan en voorzover daarop gelijkende uitlatingen zijn gedaan, deze geheel uit hun context zijn gehaald.

Verzoekster persisteert bij de inhoud van voormeld verweerschrift en legt dat hierbij over (**Productie 7**), met verzoek de inhoud daarvan als hier geïnsereerd te beschouwen.

Verzoekster verzoekt met klem de inhoud van voormeld verweerschrift dan ook te beschouwen als een duidelijk verzet tegen de ontslagverlening aan haar en (mede) als grond voor vernietiging van het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie).

Daaruit blijkt immers ook dat de motivering daarvan volstrekt ondeugdelijk is.

Bovendien moet verzoekster met klem stellen dat ook indien zij dergelijke uitlatingen werkelijk zou hebben gedaan, zoals in dat Besluit (Resolutie) aangegeven –quod non- die uitlatingen vallen binnen de vrijheid van meningsuiting als sub 12 en 13 omschreven en mochten dan ook nimmer geleid hebben tot het ontslag van verzoekster.

Bovendien zijn die uitlatingen ook totaal niet in strijd met **enige ambtsplicht** van verzoekster als bedoeld in artikel 36 van de Personeelswet.

14. Zoals bereids gesteld, is aan verzoekster ontslag verleend op grond van aan haar te wijten onmogelijkheid van samenwerking als bedoeld in artikel 69 lid 2 sub e van de Personeelswet.

Echter, in de sub 15 vermelde sommatie tot verweer is gesteld dat de in het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) vermelde uitlatingen "**plichtsverzuim**" zouden kunnen opleveren om één maand later te stellen, dat die uitlatingen "onmogelijkheid van samenwerking" opleveren.

Ook dat geeft aan, dat elke zuiverheid van oogmerk terzake bij verweerder, althans het terzake bevoegde ambtelijk gezag te haren aanzien heeft ontbroken en ontbreekt.

15. Ingevolge artikel 71 lid 4 van de Personeelswet kan een ambtenaar op grond van "onmogelijkheid van samenwerking" slechts ontslag worden verleend met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand **na** die waarin het ontslag overeenkomstig artikel 5 van die wet ter kennis van de ambtenaar die het betreft, is gebracht.

Het aan verzoekster verleende ontslag is nu te harer kennis gebracht bij het sub 4 vermelde exploit d.d. 3 december 2010.

De ingangsdatum van voormeld ontslag had dan ook op zijn vroegst kunnen zijn **1 maart 2011.**

Echter, volgens punt II van het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) is het ontslag van verzoekster verleend met ingang van 4 december 2010, zijnde de datum van voormelde kennisgeving.

Ook in dat opzicht is het sub 4 vermelde Besluit (Resolutie) nietig en rechtens van onwaarde en blijkt wederom van onwettig handelen, onzuiverheid van oogmerk en misbruik van bevoegdheid.

Redenen waarom verzoeker zich tot Uw Hof wendt met de vordering, dat bij vonnis:

I Primair:

De Resolutie (het Besluit) van de President van de Republiek Suriname d.d. 29 november 2010 en aangeduid met Bureau no. 7033/10 en no. 18.568/10, waarbij aan verzoekster als ambtenaar ontslag is (werd) verleend, zal worden nietig verklaard, althans vernietigd.

II Subsidiair:

De onder primair vermelde Resolutie (het Besluit) zal worden nietig verklaard, althans vernietigd, voor wat betreft de datum van ingang van het aan verzoekster daarbij verleende ontslag.

Kosten rechtens.

Hetwelk doende, ... enz.

Paramaribo, 16 december 2010

